

Αθήνα, 31 Μαρτίου 2022

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τους κ.κ. Υπουργούς:

- Εσωτερικών
- Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων
 - Ανάπτυξης και Επενδύσεων

ΘΕΜΑ: «Να αποσυρθεί η απαράδεκτη διάταξη του άρθ. 38 του ν. 4915/22 που πλήττει τις κοινωνικές δομές των δήμων και τους εργαζόμενους σε αυτές»

Εν μία νυκτί, με το άρθρο 38 του πρόσφατου νόμου 4915/24-3-2022, το οποίο εισήχθη ως τροπολογία της τελευταίας στιγμής, η κυβέρνηση έπληξε ανεπανόρθωτα τις κοινωνικές δομές των δήμων που λειτουργούν σήμερα πιλοτικά ως προγράμματα ΕΣΠΑ και τους εργαζόμενους σε αυτές.

Τέτοιες δομές είναι τα Κέντρα Κοινότητας, οι βρεφονηπιακοί σταθμοί, τα ΚΔΑΠ και ΚΔΑΠΑμεΑ (με τα vouchers), τα κοινωνικά παντοπωλεία, κοινωνικά φαρμακεία, συσσίτια, υπνωτήρια και δομές ημερήσιας φιλοξενίας αστέγων, τα ΚΔΗΦΑμεΑ, τα ΚΗΦΗ κ.ά.

Το άρθρο 38 καταργεί το δικαίωμα του Δήμου να κρίνει με γνώμονα το συμφέρον των δημοτών του ποιες παροχές και υπηρεσίες του πρέπει να μετατραπούν από έκτακτες ή πιλοτικές σε πάγιες και διαρκείς και πώς θα αξιοποιήσει το επιστημονικό και έμπειρο προσωπικό που τις λειτουργούσε επί σειρά ετών.

Η διάταξη έρχεται σε ευθεία σύγκρουση με τη ρήτρα βιωσιμότητας των δράσεων του ΕΣΠΑ, δηλαδή ότι αυτές εγκρίνονται και υλοποιούνται με τον όρο να είναι βιώσιμες και τη λειτουργία τους μετά τη λήξη της προγραμματικής περιόδου να αναλαμβάνουν οι δήμοι. Αυτό ισχύει και για τις συγκεκριμένες δομές που λειτουργούν ως δράσεις ΕΣΠΑ 2007-13 και 2014-20

Όμως στο άρθ. 38 του ν. 4915/22 ορίζεται ότι, ακόμη και σε περίπτωση πρωτόδικης δικαίωσης εργαζομένων ΙΔΟΧ στους Δήμους για μετατροπή των συμβάσεών τους σε Αορίστου Χρόνου, οι δήμοι είναι υποχρεωμένοι να προσφύγουν δικαστικά κατά της απόφασης μέχρι τον ανώτατο βαθμό (Άρειος Πάγος) και να εκτελέσουν μόνον την τελική απόφαση.

Η διάταξη αυτή, ειδικά σε ό,τι αφορά στις δομές κοινωνικής προστασίας και φροντίδας που λειτουργούν με ευθύνη των Δήμων έχοντας, επί δύο προγραμματικές περιόδους (2007-13 και 2014-20) ενταχθεί σε ευρωπαϊκά συγχρηματοδοτούμενα προγράμματα,

βλάπτει σοβαρά τα συμφέροντα των δημοτών, των ίδιων των Δήμων και των εργαζομένων που απασχολούνται σε αυτές επί δέκα και δεκαπέντε χρόνια.

Η νομοθέτηση, δε, της υποχρέωσης των Δήμων να προσφεύγουν σε όλα τα δυνατά ένδικα μέσα, χωρίς να μπορούν να κρίνουν αν είναι προς το συμφέρον τους να αποδεχθούν δικαστικές αποφάσεις, δείχνει ότι η κυβέρνηση δεν θεωρεί αυτές τις υπηρεσίες και παροχές απαραίτητες για την ζωή των πολιτών και αποδεικνύει την πρόθεσή της να τις κρατήσει σε κατάσταση προσωρινότητας και εξάρτησης από τη δυνατότητα χρηματοδότησής τους από ευρωπαϊκά και διεθνή ταμεία.

Πρέπει να επισημανθεί ότι οι δομές κοινωνικής προστασίας και φροντίδας στην κοινότητα σήκωσαν το μεγαλύτερο βάρος αρωγής προς τους δημότες, ιδιαίτερα τους πλέον ευάλωτους (παιδιά, ηλικιωμένοι, άστεγοι, ανάπηροι) από την αρχή της πανδημίας μέχρι και τώρα.

Επίσης, οι οδηγίες και συστάσεις της Ε.Ε., ορίζουν ότι οι δήμοι, ως η πλησιέστερη στον πολίτη δημόσια δομή, οφείλουν να πρωτοστατούν, με παροχές, επιδόματα και υπηρεσίες στην προστασία και φροντίδα προς τους πολίτες και να εξειδικεύουν, υλοποιούν και αξιοποιούν τις κεντρικές πολιτικές και τα μέτρα της Πολιτείας για την κοινωνική πρόνοια.

Ο ΣΥΡΙΖΑ-ΠΣ υποστηρίζει ότι το κράτος οφείλει να παρέχει στην κοινωνική πλειοψηφία ένα σύνολο υπηρεσιών φροντίδας και παροχών σε είδος και χρήμα για να αντιμετωπιστούν οι κάθε είδους κρίσεις που διευρύνουν τις κοινωνικές ανισότητες. Κρίσεις εθνικές ή διεθνείς (δημοσιονομική, πανδημική, κλιματική, ενεργειακή, ακρίβειας), αλλά και προσωπικές (ανεργία, ασθένεια, απώλεια στέγης, αναπηρία κ.λ.π, ακόμη και η απόκτηση ενός επιπλέον παιδιού). Το άθροισμα της αξίας όλων υπηρεσιών των παροχών και που αν δεν παρασχεθούν δωρεάν από το κράτος, θα βαρύνουν τον οικογενειακό προϋπολογισμό, συνιστά τον κοινωνικό μισθό.

Τέλος, πρέπει να τονισθεί ότι πολλοί δήμοι στην επικράτεια δεν διαθέτουν κοινωνικές υπηρεσίες ή αυτές είναι υποστελεχωμένες, ιδίως σε επιστημονικό προσωπικό, ενώ αποδυναμώνονται διαρκώς, λόγω της αποχώρησης μονίμων δημοτικών υπαλλήλων και της μη αντικατάστασής τους από νέο προσωπικό, αφού η κυβέρνηση της ΝΔ δεν εφαρμόζει τη δυνατότητα προσλήψεων με αναλογία 1:1. Οι περισσότεροι Δήμοι, στηρίζονται, για τη στήριξη των δημοτών τους στο εξειδικευμένο και έμπειρο προσωπικό των δομών του ΕΣΠΑ.

Επειδή οι Δήμοι είναι οι πλέον αρμόδιοι να κρίνουν εάν οι ανάγκες των δημοτών τους απαιτούν μόνιμες δομές κοινωνικής προστασίας και φροντίδας και να αποφασίσουν τη μετατροπή συγχρηματοδοτούμενων δομών σε μόνιμες και του προσωπικού τους από ΙΔΟΧ σε ΙΔΑΧ,

Επειδή οι δομές κοινωνικής προστασίας και φροντίδας που λειτουργούν στους Δήμους επί δύο και πλέον προγραμματικές περιόδους του ΕΣΠΑ ως συγχρηματοδοτούμενες δράσεις, καλύπτουν διαρκείς ανάγκες των δημοτών, εξασφαλίζοντας, μέσω του κοινωνικού μισθού, το επίπεδο διαβίωσής τους απέναντι στις κρίσεις κάθε είδους που τους πλήττουν διευρύνοντας τις ανισότητες,

Επειδή οι εργαζόμενοι σε όλες τις δομές κοινωνικής προστασίας των δήμων κάλυψαν επί σειρά ετών τις ελλείψεις των κοινωνικών υπηρεσιών που αποδυναμώνονται διαρκώς λόγω συνταξιοδότησης και μη αντικατάστασης των δημοτικών υπαλλήλων,

Ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί:

1. Θα αποσύρουν, την अपαράδεκτη διάταξη του άρθ. 38 του ν. 4915/22 που πλήττει τις κοινωνικές δομές των δήμων και τους εργαζόμενους σε αυτές υποχρεώνοντας τους δήμους να εξαντλούν όλα τα ένδικα μέσα κατά αποφάσεων δικαστηρίων που δικαιώνουν εργαζόμενους για μετατροπή των συμβάσεων εργασίας ΙΔΟΧ σε ΙΔΑΧ;
2. Θα αυξήσουν τους προϋπολογισμούς των Δήμων προκειμένου να μετατρέψουν τις συγχρηματοδοτούμενες δομές τους κοινωνικής προστασίας και φροντίδας σε μόνιμες και τους εργαζόμενους σε αυτές με σύμβαση ΙΔΟΧ σε εργαζόμενους των Δήμων με σχέση ΙΔΑΧ;
3. Θα εφαρμόσουν προς στελέχωση των μόνιμων δημοτικών δομών τις νόμιμες διαδικασίες προκήρυξης των θέσεων, όπως είχε συμβεί με το πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι», μοριοδοτώντας γενναία τη συσσωρευμένη εξειδικευμένη εμπειρία του ήδη υπηρετούντος επί σειρά ετών προσωπικού;

Οι Ερωτώντες βουλευτές

Φωτίου Θεανώ

Ζαχαριάδης Κωνσταντίνος (Κώστας)

Χαρίσης Αλέξης

Αβραμάκης Ελευθέριος (Λευτέρης)

Αλεξιάδης Τρύφων

Αναγνωστοπούλου Αθανασία (Σία)

Αυλωνίτης Αλέξανδρος-Χρήστος

Βαγενά – Κηληδώνη Άννα

Βαρδάκης Σωκράτης

Βαρεμένος Γεώργιος

Βέττα Καλλιόπη

Γκαρά Αναστασία (Νατάσα)

Γκιόλας Ιωάννης

Ελευθεριάδου Σουλτάνα (Τάνια)

Ηγουμενίδης Νικόλαος

Θραψανιώτης Εμμανουήλ

Κασιμάτη Νίνα

Καφαντάρη Χαρούλα (Χαρά)

Λάππας Σπυρίδων (Σπύρος)

Μάλαμα Κυριακή

Μαμουλάκης Χαράλαμπος (Χάρης)

Μάρκου Κωνσταντίνος

Μεϊκόπουλος Αλέξανδρος

Μπαλάφας Ιωάννης

Μπάρκας Κωνσταντίνος

Μπουρνούς Ιωάννης

Μωραΐτης Αθανάσιος (Θάνος)

Νοτοπούλου Αικατερίνη (Κατερίνα)

Ξενογιαννακοπούλου Μαρία-Ελίζα (Μαριλίζα)

Παπαδόπουλος Αθανάσιος (Σάκης)

Παπαηλιού Γεώργιος

Παππάς Νικόλαος

Πέρκα Θεοπίστη (Πέττυ)

Πούλου Παναγιού (Γιώτα)

Ραγκούσης Ιωάννης

Σαντορινιός Νεκτάριος

Σαρακιώτης Ιωάννης

Σκουρλέτης Παναγιώτης (Πάνος)

Συρμαλένιος Νικόλαος

Τζούφη Μερόπη

Τσίπρας Γεώργιος

Φάμελλος Σωκράτης

Φίλης Νικόλαος

Χρηστίδου Ραλλία

Ψυχογιός Γεώργιος